

Editoriaal

Virussen volgen een geëigende strategie om tot een pandemie uit te groeien. Een succesvolle bestrijding vergt ook een geëigende strategie, bij eenieder van ons en bij het collectief, de maatschappij, de overheidsdiensten.

Iedere individuele overheidsdienst in ons land dient te beschikken over een specifieke strategische visie voor het eigen bevoegdheidsdomein om efficiënt en effectief te kunnen optreden, ook in tijden van crisis. Maar wanneer een departementoverschrijdende crisis losbarst – met een brede impact op onze samenleving – is er nood aan een overkoepelende “**nationale veiligheidsstrategie**”. Ons eigen land heeft (voorlopig nog?) geen dergelijke strategie, met een collectieve “totaal” maatschappij aanpak, voor diverse crisissen.

Defensie is maar één schakel in de keten van instellingen die de veiligheid en de bescherming van onze burgers dienen te verzekeren. Met haar specifieke opdrachten voor ogen pleit Defensie al geruime tijd voor een nationale veiligheidsstrategie. De eerlijkheid gebiedt te verduidelijken dat hierbij niet in de eerste plaats van een pandemie-scenario wordt uitgegaan. Maar deze wordt wel degelijk meegenomen.

In de huidige omstandigheden staat de volksgezondheid uiteraard centraal. Het is sowieso een prioritair beleidsdomein. Met fierheid mogen we stellen dat de gezondheidszorg die ons land haar inwoners biedt, toonaangevend is in Europa en ver daarbuiten. De sterke punten van “ons” gezondheidsbeleid dienen we te bestendigen. Aan de verbeterpunten dient gewerkt te worden. Maar dit is niet het punt dat we willen maken. Er is ook de collaterale schade: in alle andere geledingen van onze samenleving en uiteindelijk ook op de veiligheid. En dus ook: een nood aan gepaste crisismaatregelen.

Bij het uitbarsten van een crisis biedt Defensie steeds alle mogelijke bijstand, waar en wanneer nodig. In eigen land en ver daarbuiten. Ook nu, in corona-omstandigheden, niet altijd zichtbaar maar bij de insiders wel gewaardeerd. Bij buitenlandse crisissen wordt

in eerste instantie veiligheid en bescherming geboden aan de lokale bevolking, maar indirect ook aan de eigen bevolking; interne en externe veiligheid zijn onlosmakelijk verbonden. Ook dit vereist een collectieve aanpak. Willen we deze capaciteit bestendigen, dan vraagt dit ook een gepaste nationale inspanning, voor defensie.

We staan natuurlijk niet alleen. Ook in de Europese Unie staat bescherming van haar burgers centraal. In haar Globale Veiligheidsstrategie pleit zij onder meer ook voor een daadkrachtig Europees defensiebeleid. Maar ook hier geldt de regel dat ieder zijn bijdrage moet leveren. Geen enkel land mag achterophinken. Niet voor defensie en niet voor een nationale veiligheidsstrategie.

Brigadegeneraal van het vliegwezen b.d. Jo Coelmont
Lid van het redactiecomité.